

TRUYỆN
TRANH

TẬP 25

TRẬN ÔN HOÀNG BỊ QUẠT MÀU PHÁ TIÊU

thuongmaivietdongxua.vn

TẬP 22

TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM HÀ NỘI

TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM HÀ NỘI

thuongmaitr

TẬP 25:

**TRẦN ÔN HOÀNG BỊ
QUẠT MÀU PHÁ TIÊU**

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

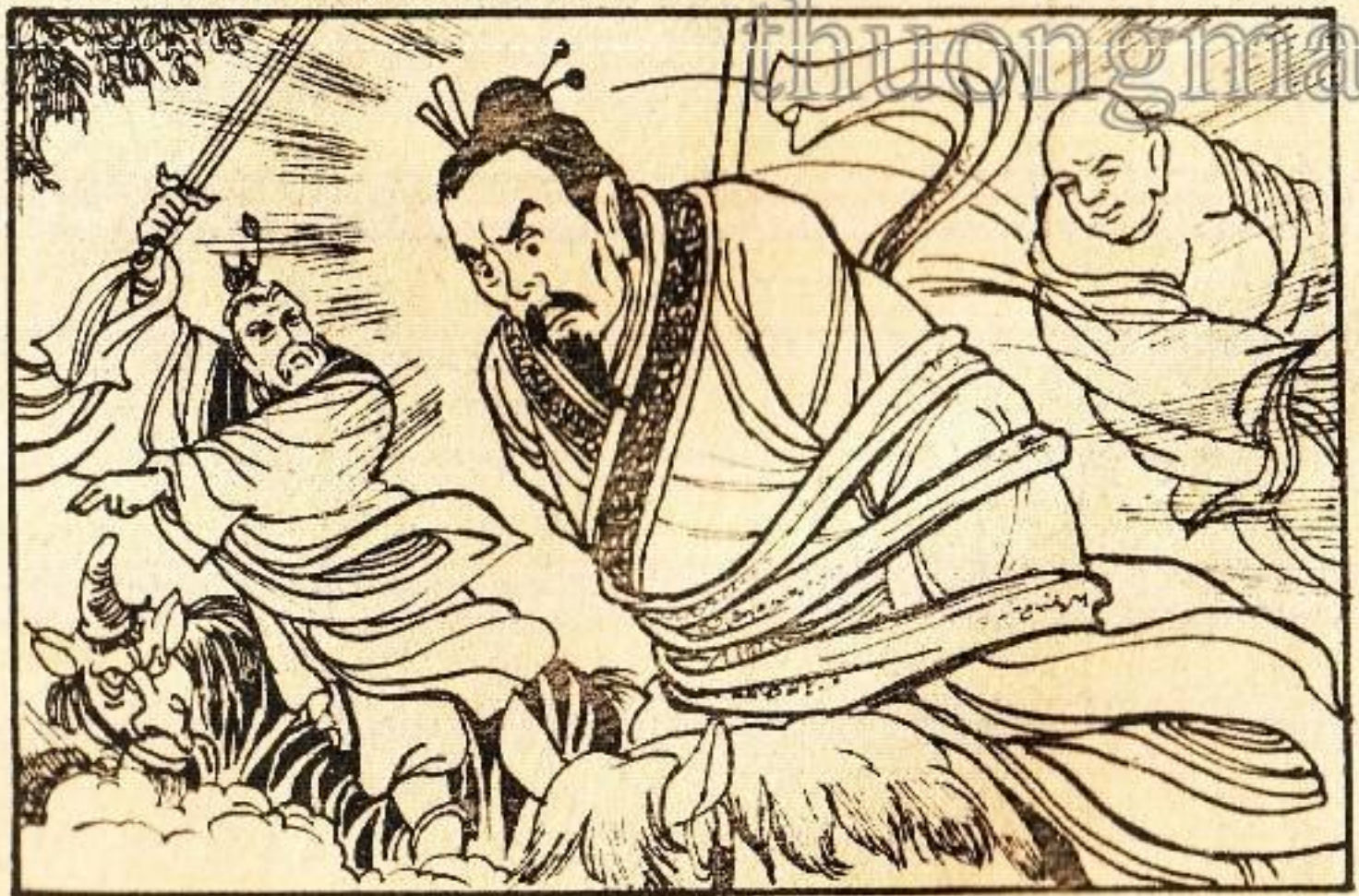
thuongmaitr

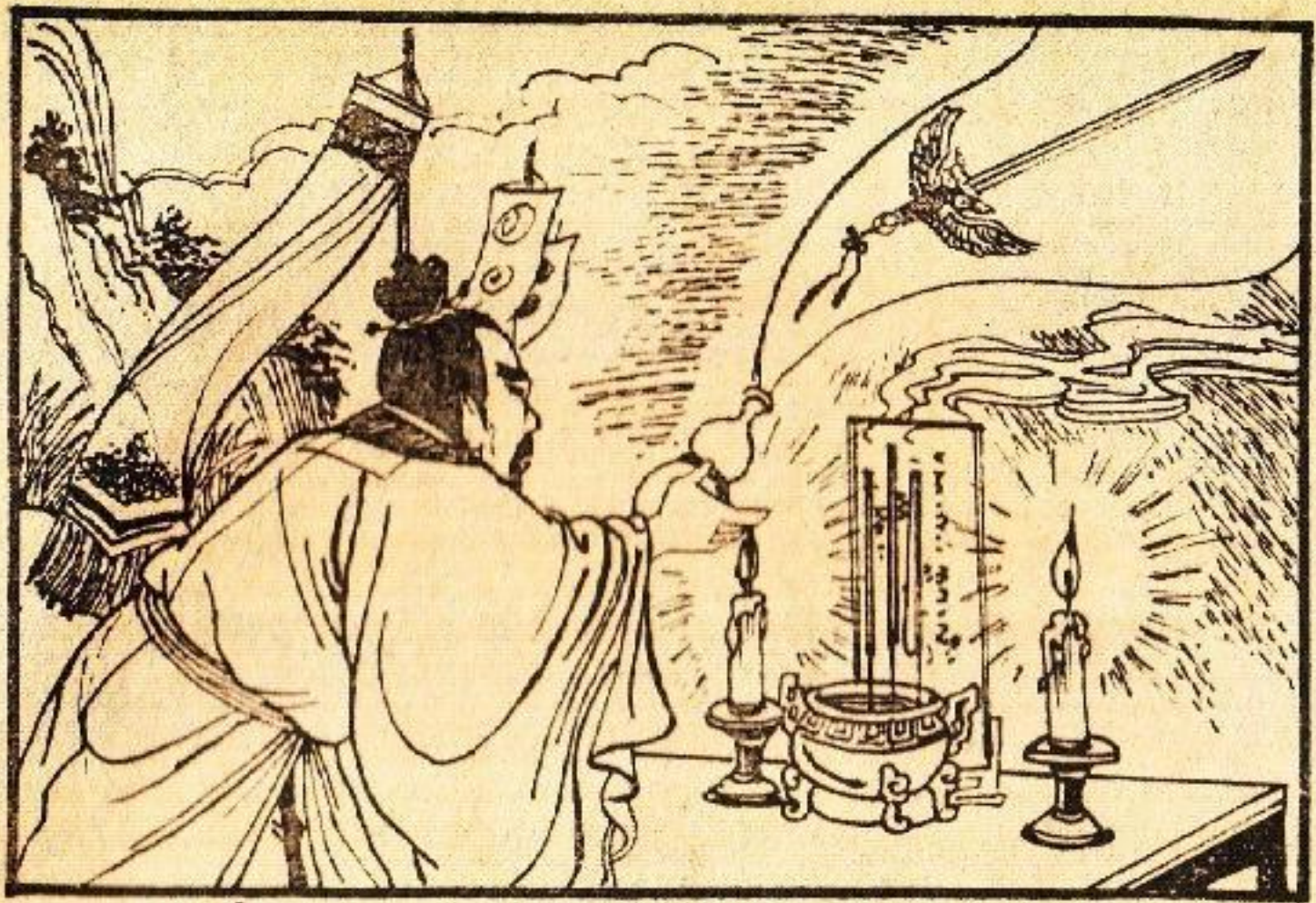
Sáng hôm sau, Dư Nguyên mang túi Càn khôn ra đốt. Hành Tôn nằm trong túi la hoảng: "Nóng quá! Chết tôi!" bỗng Cù Lưu Tôn xuất hiện hóa trận gió bay xuống lấy túi Càn khôn bay mất. Dư Nguyên nghe gió liền đánh tay biết Cù Lưu Tôn đến cứu học trò nhưng cản lại không kịp, mắng lớn: "Số đệ tử, người chưa chết, người đến cứu mạng kịp thì thôi, sao không trả túi Càn khôn cho ta, lại lấy luôn đi. Cả thầy trò bay tham lam quá vậy?".

Rạng ngày, Dư Nguyên đến dinh Châu khiêu chiến. Cù Lưu Tôn nói với Tử Nha: "Nguyên soái ra đánh cầm chừng để tôi liệu cách xử trí".

Tử Nha dẫn binh ra. Dư Nguyên nói: "Sao người không để Cù Lưu Tôn ra". Tử Nha không đáp, xông vào hỗn chiến. Lúc đó Cù Lưu Tôn núp trong cung, lén quăng dây Khôn Tiên lên, bắt Dư Nguyên trời lại.

Lục Yểm đến truyền dọn bàn hương án, thắp nhang
lạy về núi Côn Lôn, rồi mở nút bầu Phi đao ra, trong
bầu chiếu 1 sợi hào quang, hiện ra 1 cây gươm có 2 cánh
và có cặp mắt như mắt chim.

Lục Yểm nói: "Bửu bối hãy bay lượn đi". Tức thì Phi
đao lượn lại trên cao chừng 3,4 trượng đã thấy dầu Đư
Nguyên rụng rồi.

Hàng Vịnh đến khiêu chiến. Ngụy Côn liền xông tới, Hàng Thăng, Hàng Biên vội ngăn lại. Ngụy Côn hỏi: "Các người là ai?". Hàng Thăng nói: "Anh em ta là con trai Hàng Tổng binh, quyết giết các người"

Ngụy Côn nổi giận đâm 1 đao, 2 tướng hiệp lực giao tranh. Đánh được ít hiệp, Hàng Thăng và Hàng Biên bỏ chạy. Ngụy Côn thừa thắng đuổi theo.

Hàng Thằng, ngoắt 1 cái, lập tức 3.000 cỗ xe vạn nhân dầy tới như đông bão lửa cháy bùng bùng. Binh Châu chạy tán loạn, các tướng có phép thì dộn thỏ trốn, thây chất dầy non máu, tuôn như suối.

Cha con Hàng Vinh chờ đến canh 1 liền đem quân tướng và xe phép đến ải. Hàng Thằng, Hàng Biên xoa tóc làm phép nổi lửa đốt cửa dinh.

Dinh Châu bốc cháy, các tướng thất kinh mạnh ai nấy chạy. Châu Công Đãng và Mao Công Toại thấy cháy đến dinh, gọi Võ Vương ra cửa sau dinh, còn binh sĩ mạnh ai nấy chạy thoát thân.

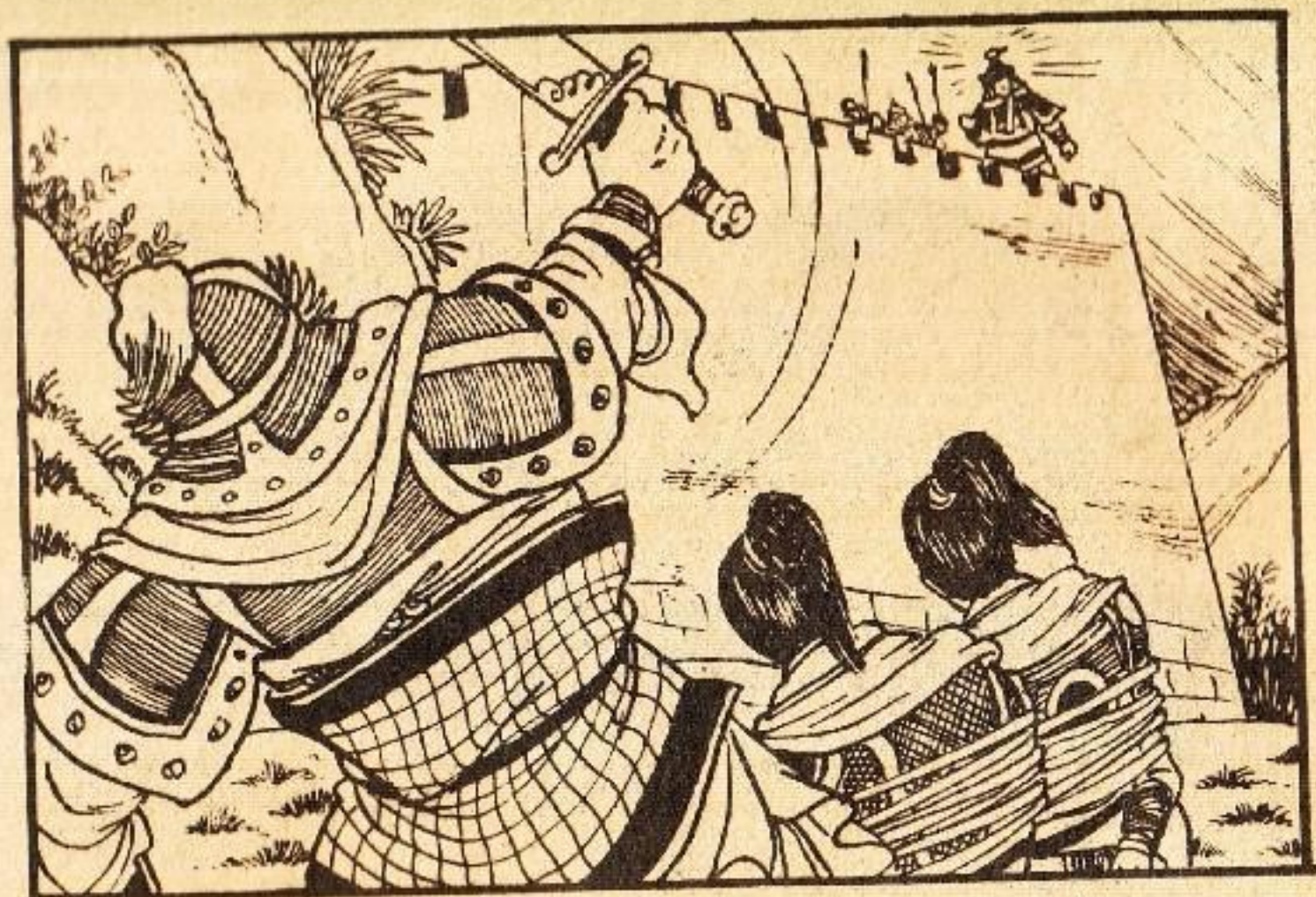
Hàng Vinh đuổi theo. Tử Nha chạy đến núi Kim Kê thì người ngựa mỏi mệt, sau lưng 2 tướng đuổi theo dốt chém. Bỗng thấy từ trong núi có 2 cây cơ kéo ra, nhìn kỹ là Trịnh Luân.

Nghe Tử Nha thuật lại Trịnh Luân liền chặn Hàng Thằng lại. Hàng Thằng nói: "Hãy tránh đường kẻo mang họa vào thân". Nói rồi, vung gươm chém, Trịnh Luân đưa kích ra đỡ.

Trịnh Luân thấy xe, lửa đã đến gần, giơ Gián ma xử triệu binh Ô Nha, gầm lên một tiếng, 2 đạo hào quang trắng xóa từ trong lỗ mũi bay ra làm cho hai tướng té nhào xuống ngựa, bị quân Ô Nha bắt trời.

Rạng ngày, Tử Nha sai Nam Cung Hoát lôi cổ anh em Hàng Thăng ra chém. Hàng Vinh đứng trên thành thấy 2 con bị rụng đầu, lòng đau như cắt, nhào xuống thành chết tươi.

Ba cha con Hàng Vinh chết, linh hồn lên đài Phong Thần. Còn binh tướng mở cửa ải rước Võ Vương và Tử Nha vào.

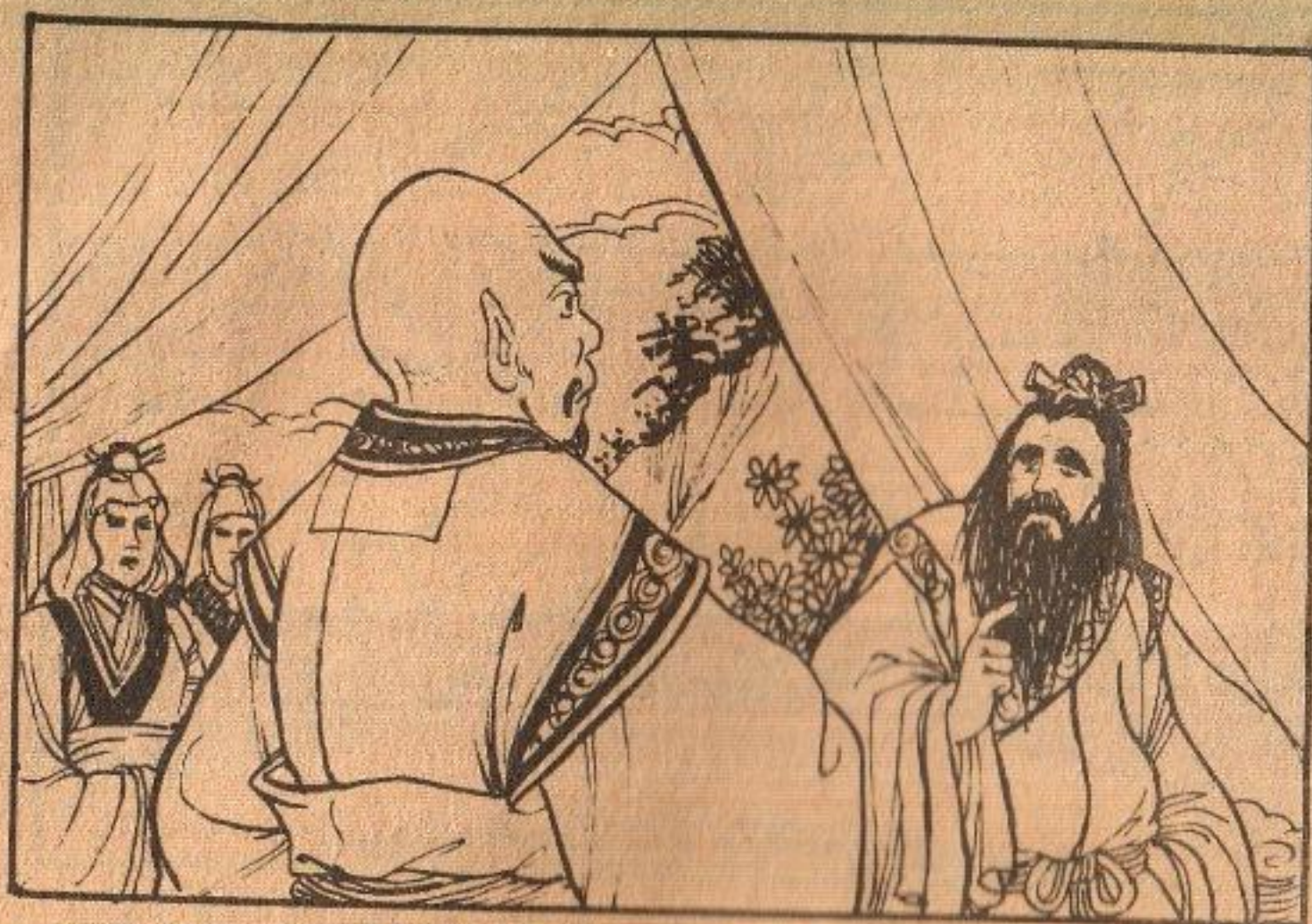
Lúc bảy giờ, Thái Ất cho đòi Na Tra về, dạy rằng: "Nay ta cho ngươi 3 trái táo và 3 chung rượu, để thêm sức mạnh giúp Khương Thượng". Ăn uống xong, Na Tra lay thầy lên đường.

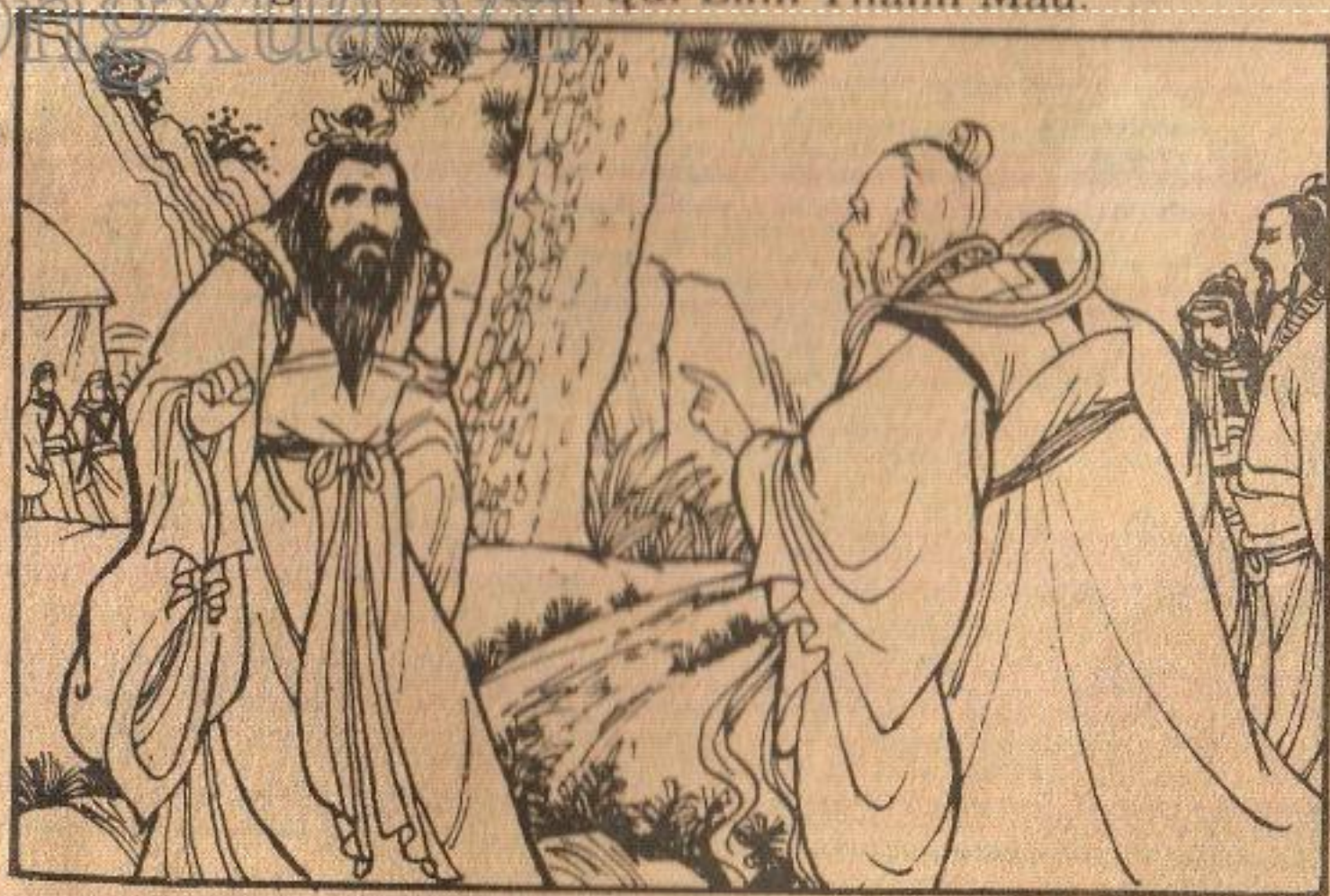
Na Tra vừa bước lên xe, bỗng thấy trong mình ngứa-ngáy, rồi 2 bên nách mọc thêm ra 2 cánh tay. Chỉ chốc lát Na Tra mọc đủ 6 tay và 2 đầu. Cộng là 3 đầu 8 tay.

Tử Nha tính kéo binh qua ải Giới Bài, sức nhớ lời của Nguyên Thi dẫn đến ải Giới Bài thì gặp trận Tru Tiên do Đa Bửu đạo nhân lập, không biết lành dữ thế nào nên chưa dám quyết định. Bỗng có Huỳnh Long Chơn Nhơn đến và nói: "Trước ải Giới Bài có trận Tru Tiên, chẳng kéo đại binh đến vội, phải truyền cất lư bông cách xa ải, đợi 12 vị tiên đến phá trận Tru Tiên. Mấy hôm sau, lần lượt Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Văn Thù, Phổ Hiền Chơn Nhơn, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Linh Bửu đại pháp, Lục Yểm. Nhiên Đăng, Nguyên Thi và Lão Tử đến đầy đủ.

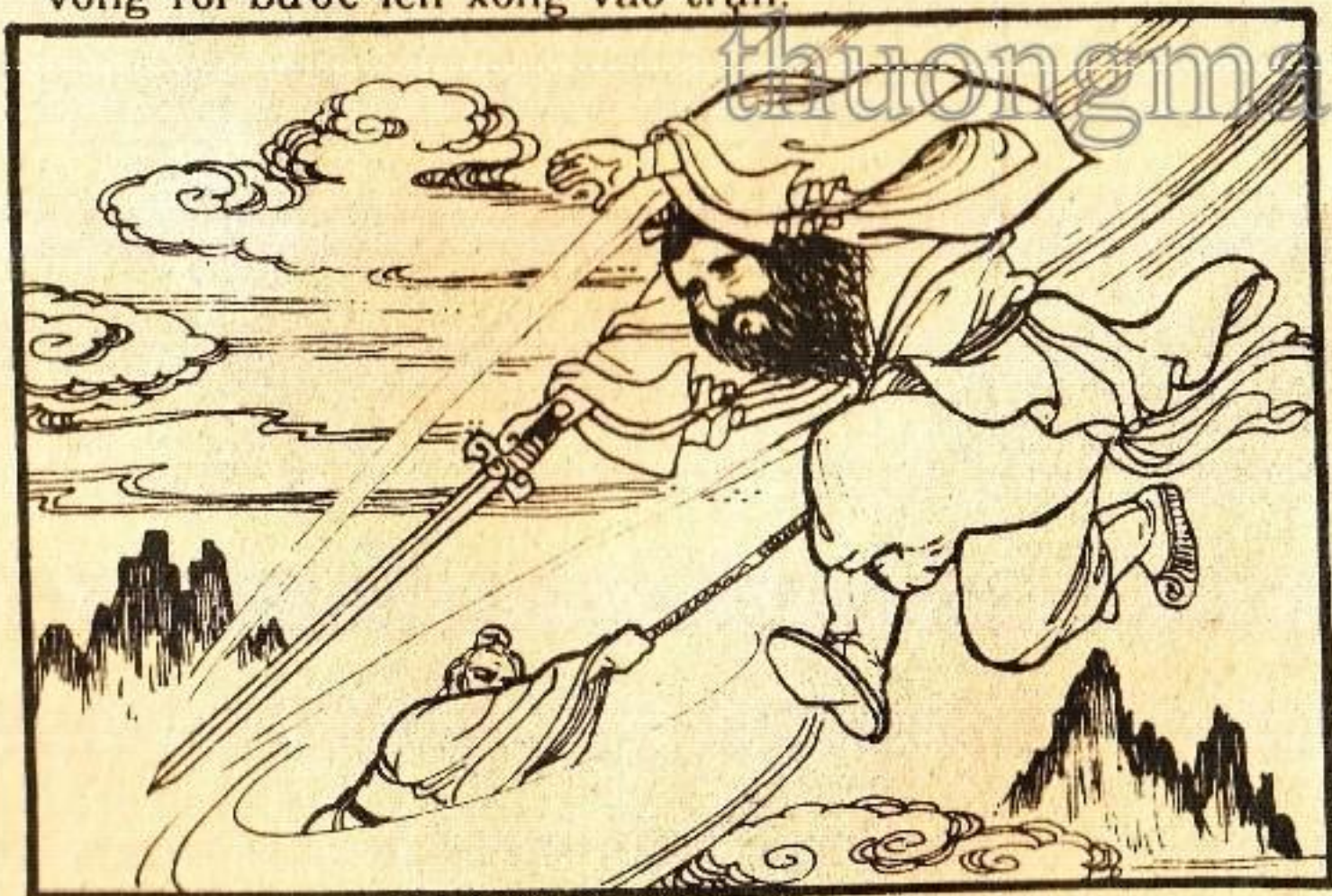
Đa Bửu đạo nhân biết Thông Thiên giáo chủ dặt đồ đệ xuống, ra nghênh tiếp. Thông Thiên giáo chủ ngồi giữa đệ tử là Đa Bửu đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Dương Thánh Mẫu, Qui Linh Thánh Mẫu.

Hôm sau, Lão Tử dẫn các đệ tử đến gặp Thông Thiên giáo chủ. Lão Tử cười nói: "Phá trận không khó chi, ta cho ngươi vào trước sửa soạn, rồi ra sẽ vào phá".

Thông Thiên giáo chủ giục Khuê Ngu về cửa Hãm Tiên, Sắc Tử vỗ sừng trâu, 4 chân trâu hiện hào quang bay lên, trái bực Thái Cực đồ ra, hóa thành cái cầu vòng rồi bước lên xông vào trận.

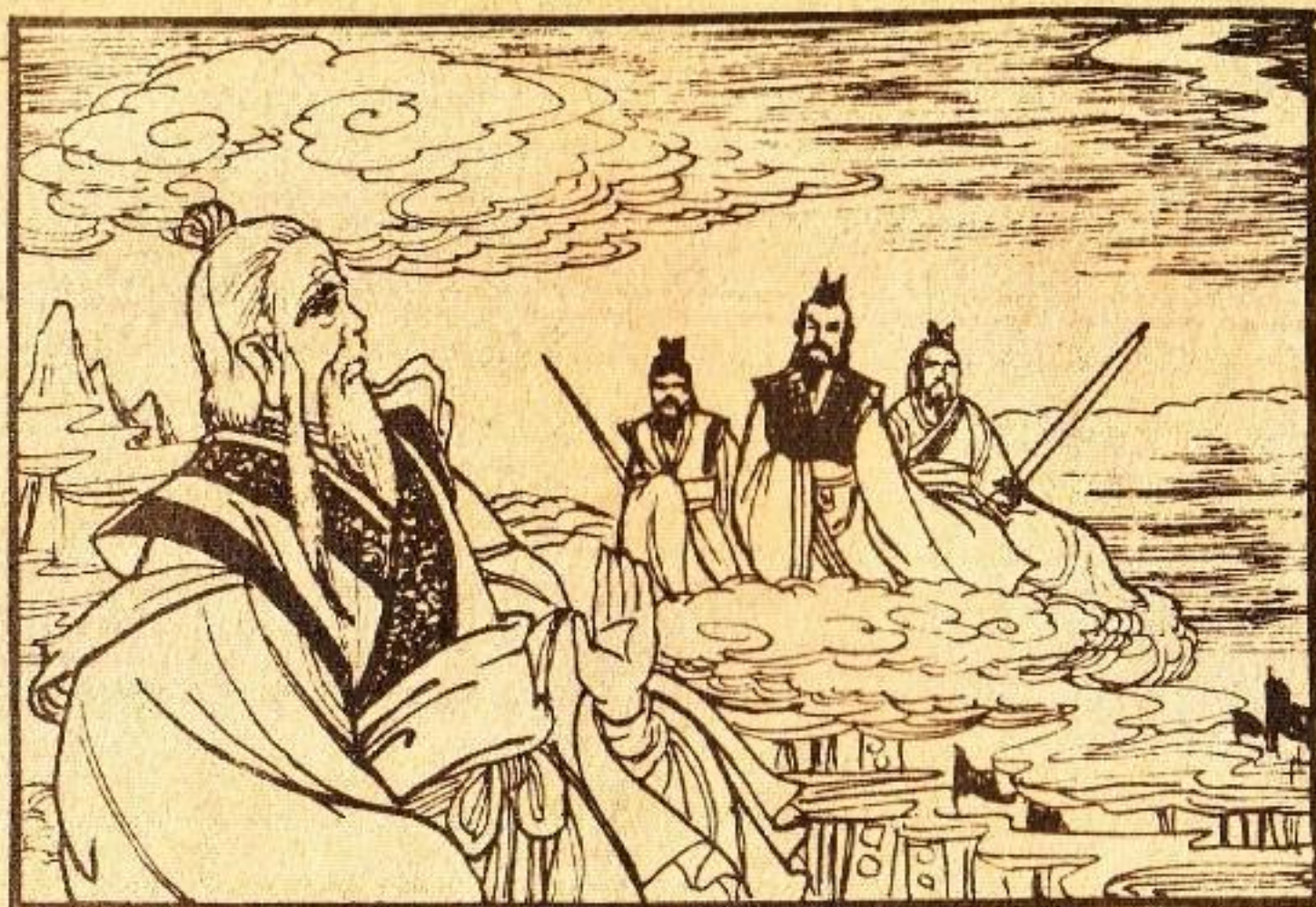
Thông Thiên Thấy Lão Tử phá trận liền vỗ tay 1 cái, sấm nổ vang trời. Lão Tử cười nói: "Hãy coi cây gậy của ta đây". Thông Thiên vung gươm đến chém.

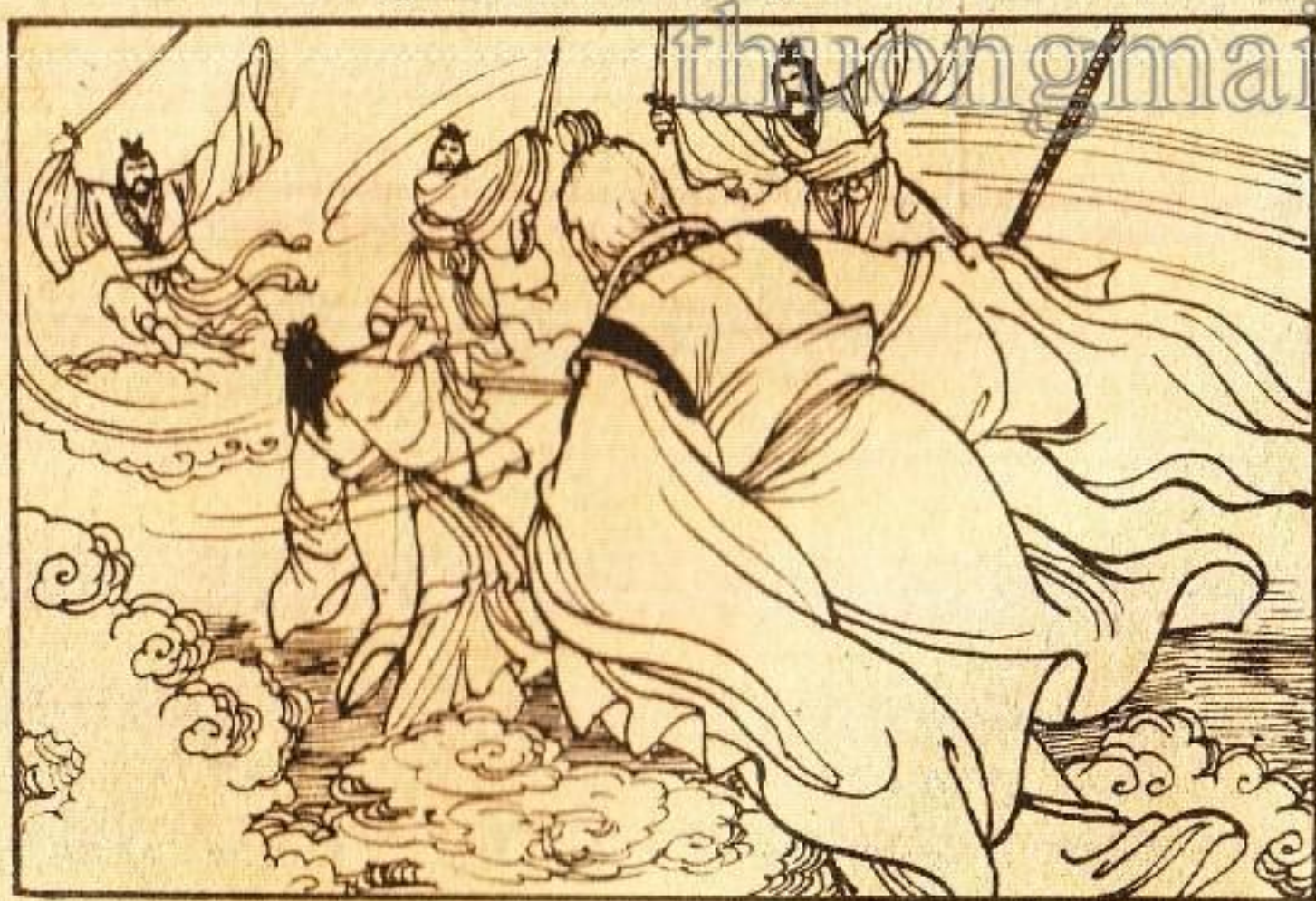
Thông Thiên niệm chú, bốn cửa sấm nổ vang trời, 8 phương gió thổi ngùn ngụt. Lão Tử thấy vậy liền chiếu hào quang lên đầu liền hiện ra cái tháp lồng lộng, làm cho sấm gió không sao động vào mình được.

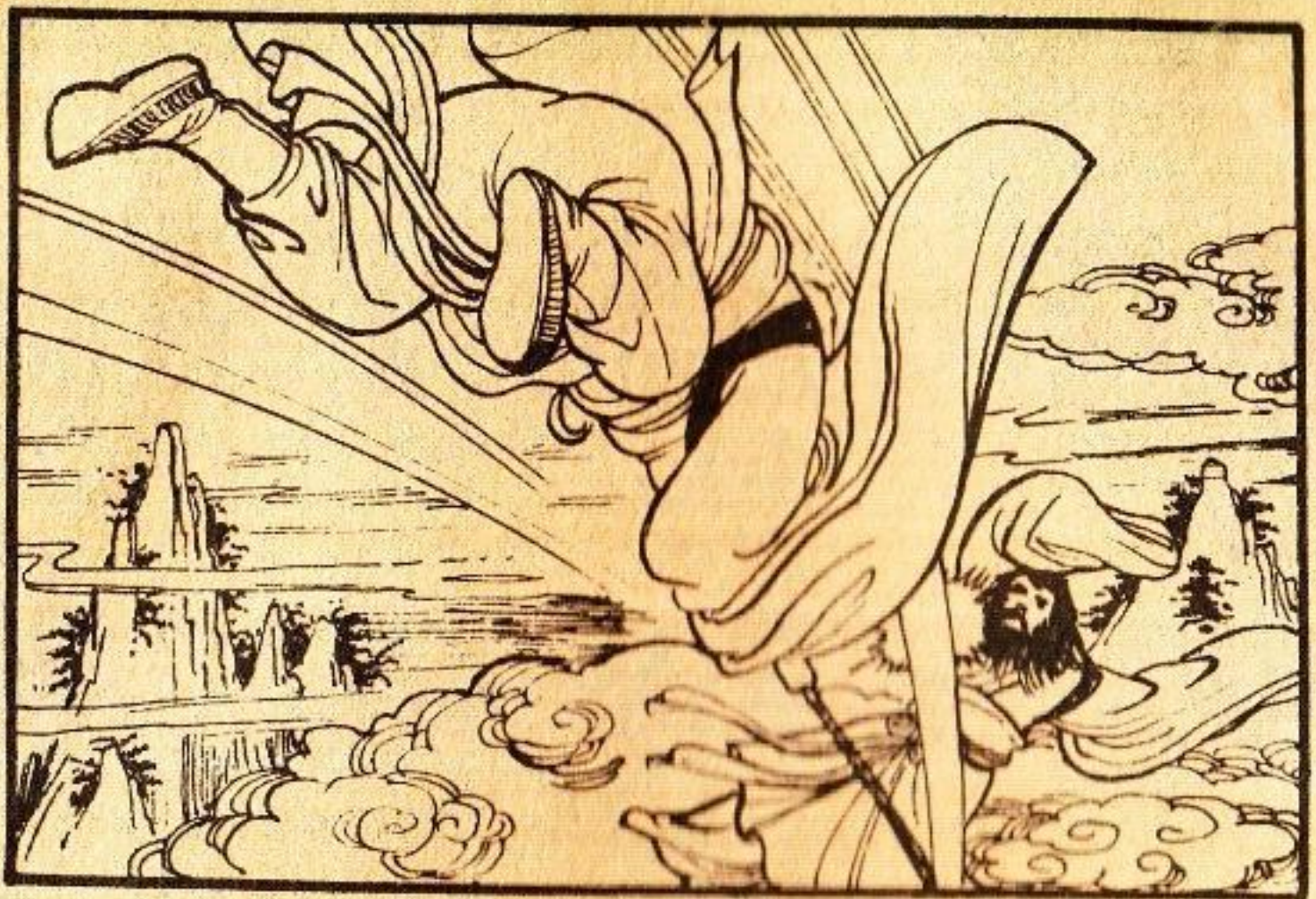
Lão Tử cởi mào đuôi cá, trên đầu hiện 3 đạo hào quang. Bỗng có tiếng chuông ngân rồi có 3 người cầm gươm xông tới nói: "Lý đạo huynh, có tôi đến giúp sức đây".

Lão Tử nhìn lên thấy Thượng Thanh Đạo Nhơn, Ngọc Thanh Đạo Nhơn và Thái Thượng Đạo Nhơn cùng với Lão Tử xông vào đánh Thông Thiên Giáo chủ.

4 người vây Thông Thiên đánh. Các đệ tử Triệt Giáo thấy 3 người mới tới hào quang chiếu sáng lò, ai nấy đều khen phục. Nhất là Trương Nhĩ Tiên.

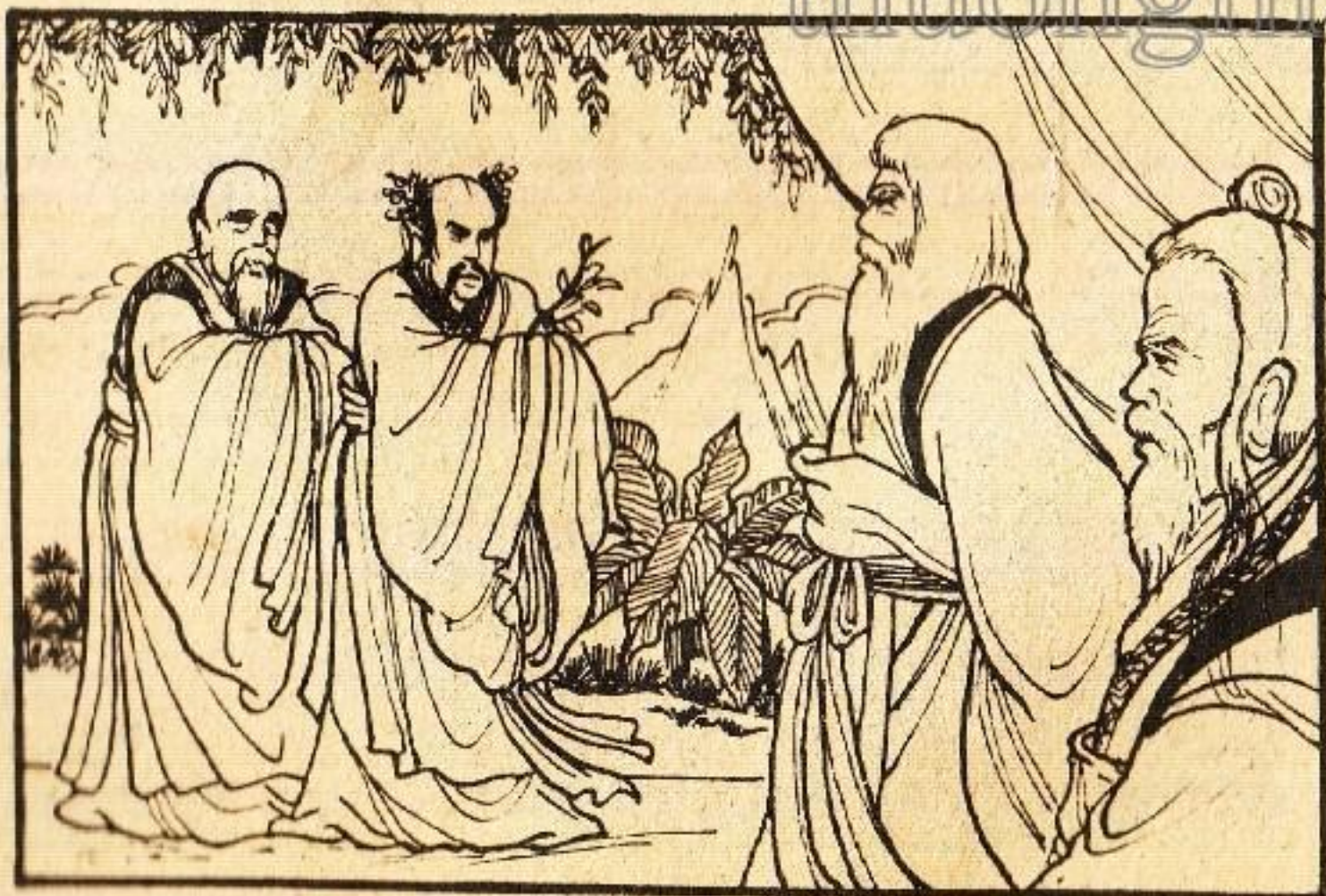
3 vị Tam Thánh là do Lão Tử làm phép hiện ra. Thấy phép gần mãn, Lão Tử làm cho 3 ông biến mất. Thông Thiên thất kinh, nhìn sững bị Lão Tử đập cho 3 gậy.

Đa Bửu đạo nhân thấy thế liền cầm gươm vào chém, Lão Tử đưa gậy ra đỡ và quăng tám nệm, truyền Huỳnh Cân Lực Sĩ gói Đa Bửu Đạo Nhân đem bỏ tại đảo viên, cung Huyền Đô.

Nguyên Thi nói: "Trận này 4 cửa có 4 cây gươm dũ, vậy phải có 4 người vào 4 cửa một lượt thì mới phá nổi". Lão Tử nói: "2 anh em mình phá được 2 cửa còn 2 cửa nữa thiếu người".

Hai vị giáo chủ, không biết cách nào phá trận, xảy có Chuán Đề và Tiệp Dẫn đại sư vào ra mắt, nói: "Chúng tôi đến giúp các vị có đủ người phá 4 cửa trận Tru Tiên"

Nguyên Thi cởi Tứ bát tướng, vào cửa Tru Tiên, Thông Thiên giáo chủ võ tay 1 cái sấm nổ vang trời grom thiêng chuyển động. Nguyên Thi hiện hào quang chiếu sáng có bông sen cản, nên grom không sa xuống

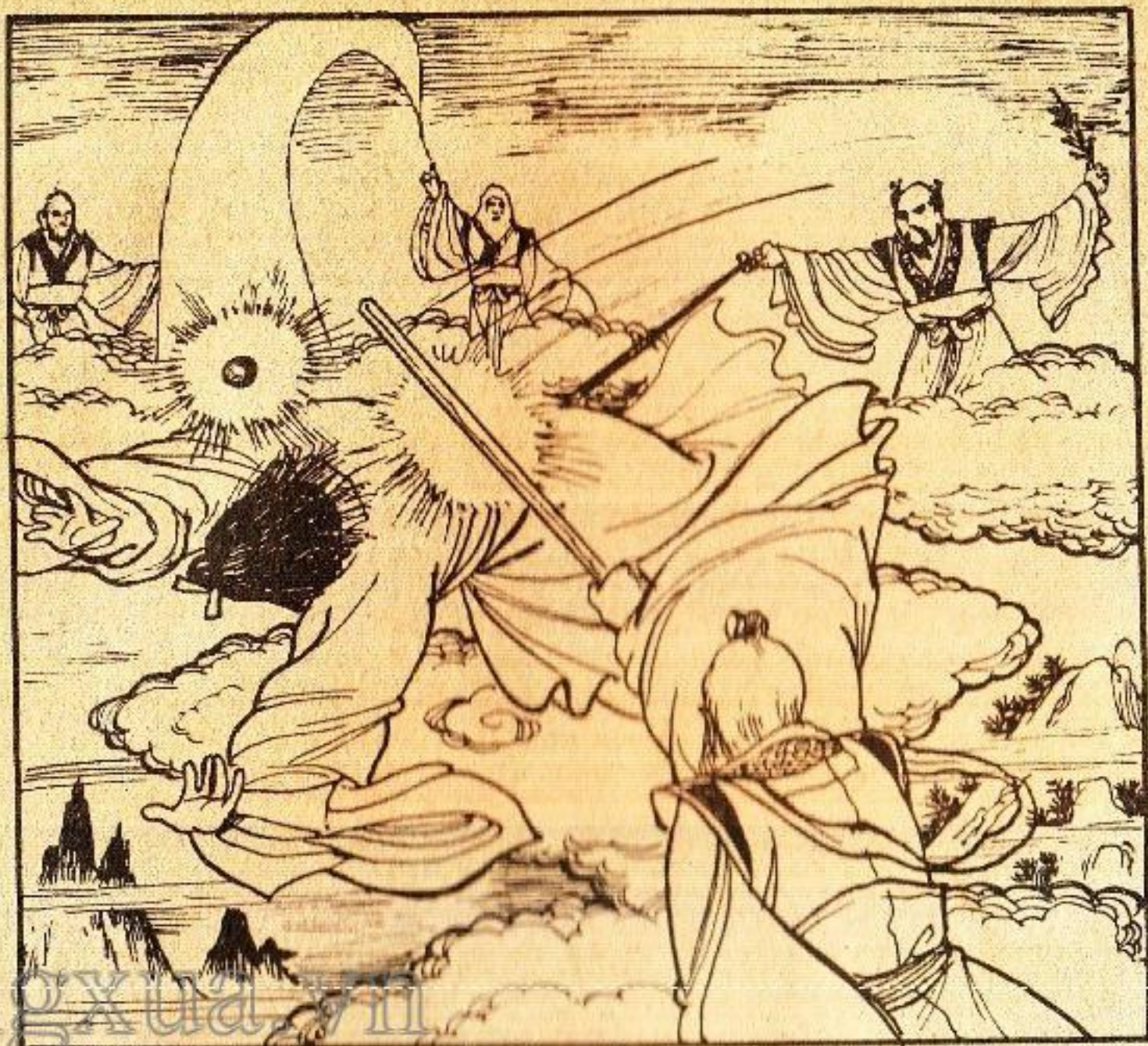
Tiếp Dẫn đạo sư vào cửa Lục Tiên—Thông Thiên cũng võ tay, sấm nổ vang trời, grom bấu rung lên. Tiếp Dẫn hiện 3 viên Xá lợi chiếu lên, hào quang sáng chói, grom Lục Tiên đứng sững.

Lão Tử vào cửa Hãm Tiên. Thông Thiên võ tay sấm nổ, gươm Hãm Tiên bay lên, Lão Tử hiện Linh lung bửu pháp chiếu hào quang. Gươm Hãm Tiên dừng lại.

Còn Chuẩn Đề đến cửa Tuyệt Tiên, Thông Thiên cũng võ tay, sấm nổ vang trời, gươm Tuyệt Tiên bay lên lượn qua lượn lại—Chuẩn Đề cầm nhánh cây Thất Bửu, hiện bông sen cả ngàn, gươm ấy dừng lại.

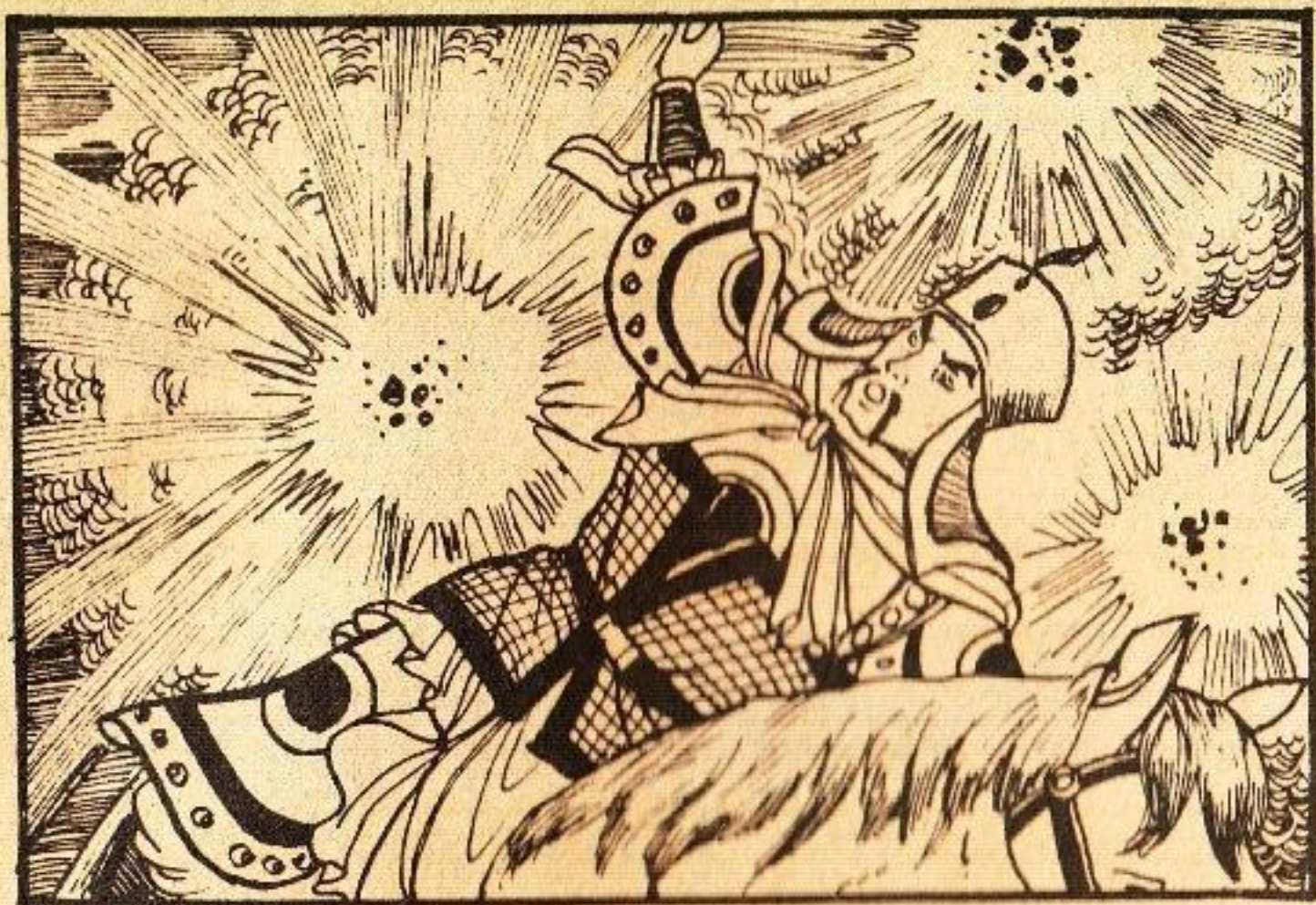
Tiếp đó Lão Tử cầm gậy xông vào. Nguyên Thi cầm ngọc Như Ý đánh tiếp—Thông Thiên đỡ không kịp, bị Lão Tử đánh trên lưng 1 gậy, Nguyên Thi đánh ngọc Như Ý ngang vai, Chuân Đề đánh 1 Gia kỳ xử nhắm đùi Thông Thiên té xuống, liền độn thổ bay lên, bị Nhiên Đăng quang Định hải châu đánh ngã xuống. Còn 4 đệ tử Xiển giáo ở ngoài trận liền xông vào giữa trận giết gươm: "Quảng Thành Tử lấy được gươm Tru Tiên, Xích Tinh Tử lấy được gươm Lục Tiên, Ngọc Đánh Chơn Nhơn lấy được gươm Hãm Tiên—Đạo Hạnh Thiên Tôn lấy được gươm Tuyệt Tiên"—Trận Tru Tiên tan vỡ. Thông Thiên hóa hào quang bay đi, các đệ tử Triệt Giáo cũng chạy trốn về động.

Tử Nha kéo quân đóng cách ải Giới Bài 80 dặm—Tổng trấn ải này là Từ Cái sai tướng Vương Báo và Bành Tuân đến khiêu chiến, Tử Nha liền sai Ngụy Bôn ra tiếp chiến.

Bành Tuân đâm 1 thương—Ngụy Bôn đỡ ra—Ngụy Bôn là 1 hô tướng, Bành Tuân cự không lại, đánh được 30 hiệp rồi bại tâu—Ngụy Bôn đuổi theo bèn gót.

Bành Tuân liền quăng cây bát sen lên, hóa ra trận Hạm đạm. Ngụy Bôn đuổi theo—Bành Tuân vỗ tay 1 cái, sấm nổ vang trời, Ngụy Bôn cả người và ngựa nát ra tro. Hồn Ngụy Bôn về dải Phong Thần.

Lôi Chấn Tử đến trước ải khiêu chiến và nói: "Ta là em vua Võ Vương tên Lôi Chấn Tử". Bành Tuân liền đâm 1 thương. 2 tướng hốt chiến một hồi—Bành Tuân theo cách cũ trá bại bỏ chạy.

Bành Tuân không dè Lôi Chấn Tử biết bay, nên trở tay không kịp, bị Lôi Chấn Tử đập vào vai một búa hạ mã. Lôi Chấn Tử chặt lấy thủ cấp đem về nạp cho Tử Nha.

Từ Cái thấy không đủ sức giữ ải đến dinh Châu, thưa với Tử Nha: "Xin cho tôi được đầu hàng dâng ải". Tử Nha đỡ Từ Cái dậy, dẫn quân vào ải Giới Bài, sai người đến ải Tị Thủy rước Võ Vương.

Binh Châu đến ải Xuyên Vân—Tử Phương trấn ải than: "Mình ta làm sao giữ cho nổi". Bỗng có một đạo sĩ đến và nói: "Ta là Lữ Nhạc, trước kia có thù với Tử Nha, nay đến đây giúp tướng quân".

Lữ Nhạc nói: "Ít hôm nữa có bạn ta đến". Hôm sau, quân vào báo: "Có một đạo nhân xin vào ra mắt". Đó là Trần Cảnh. Rồi Lữ Nhạc và Trần Cảnh lập trận Ôn Hoàng để đánh Tử Nha.

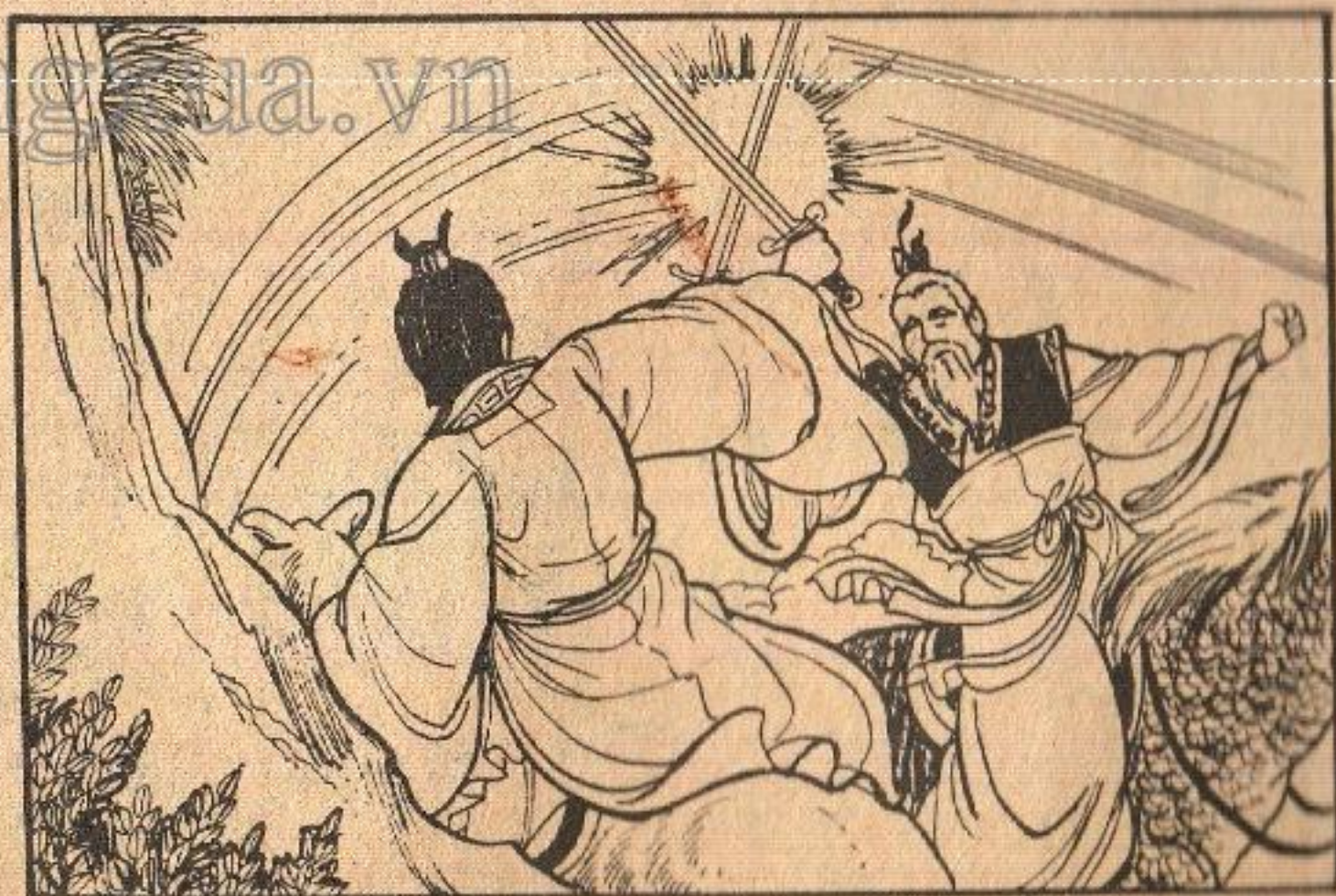
Lữ Nhạc đem 21 cây lọng Ôn Hoàng, vào trong trận, chia ra 9 cung 8 hướng. Giữa trận lập một đài bằng đất, dùng phù ấn án ngữ. Tử Nha chưa biết cách nào phá trận, bỗng có Vân Trung Tử đến.

Vân Trung Tử nói: "Trận Ôn Hoàng này, Nguyên soái phải phá, chứ chúng tôi không đủ tài lực. Số nguyên soái mắc nạn 100 ngày trong trận ấy, chờ mãn hạn có người đến cứu".

Vân Trung Tử trao cho Tử Nha 3 lá bùa, 1 lá dán trước ngực, 1 lá dán sau lưng, 1 lá giắt trên mào, lại cho 1 hoàn thuốc để giữ mình trong thời gian lâm nạn.

Tử Nha ra trận. Lữ Nhạc giục lạc đà xông tới chém, Tử Nha đỡ và đánh lại. Hai bên giao chiến hơn 10 hiệp. Lữ Nhạc bỏ chạy vào trận Ôn Hoàng, Tử Nha đuổi theo.

Lữ Nhạc nhảy lên dãi Bát Quái, quăng lọng phép xuống. Tử Nha thấy cát đỏ, khói đen vãi xuống, liền lấy Hạng Quỳnh kỳ che thân và uống hoàn thuốc linh đơn chịu trận không ra được.

Thanh Hư đạo nhân ở động Tử Dương, trông thấy Dương Nhậm sức nhớ đến công việc, liền nói: "Lúc này người cũng nên ra mặt đến ải Xuyên Vân phá Ôn Hoàng trận giúp Tử Nha lấy ải".

Thanh Hư đạo nhân nói: "Ta cho người con thú Vân Hà mà cỡi, và một cây quạt Ngũ hỏa thần diệm, hễ vào trận cứ theo cách ta truyền mà làm, lo gì mà không giết được Lữ Nhạc".

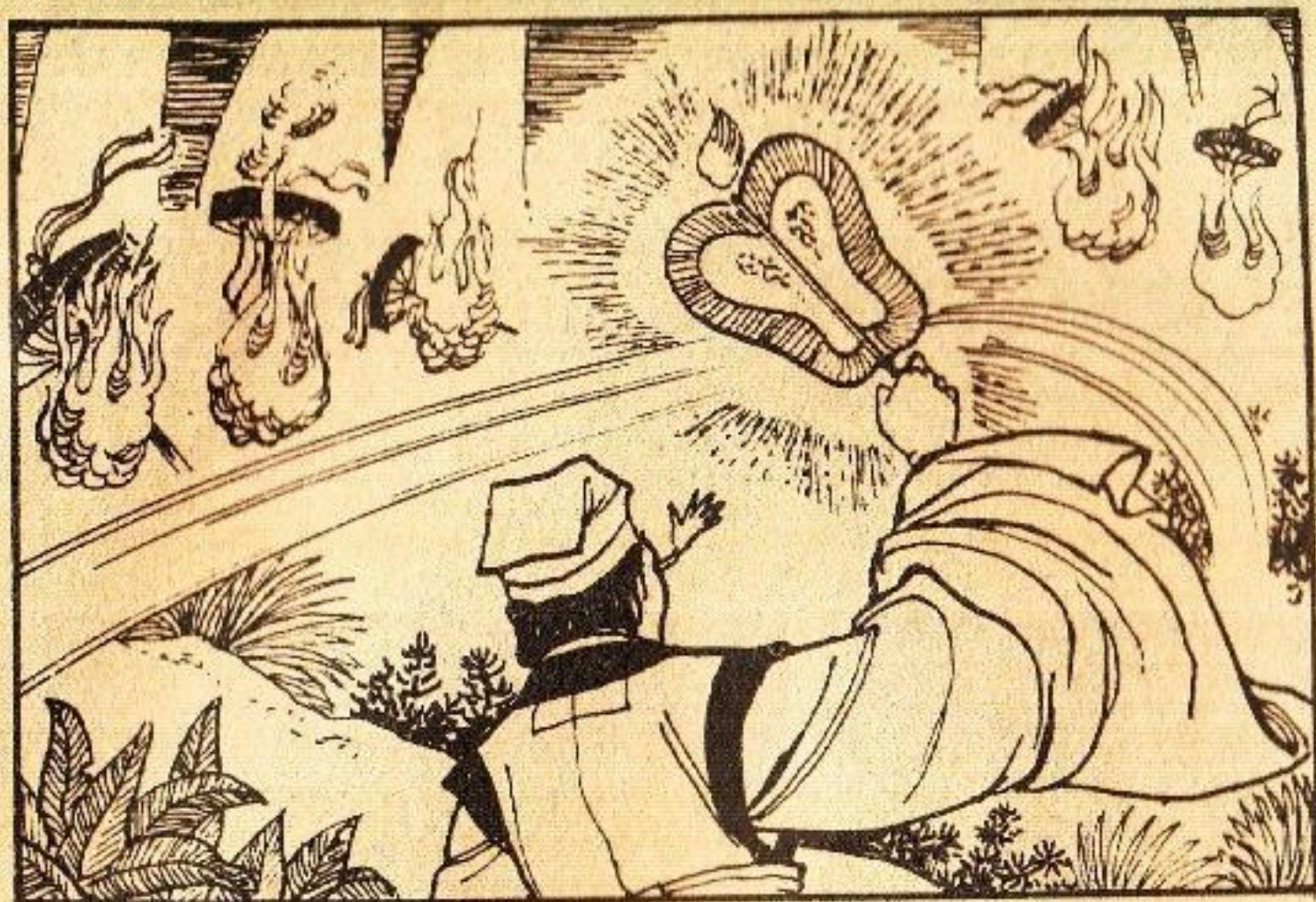
Dương Nhậm đến ra mắt Vân Trung Tử và Võ Vương. Trung Tử khen: "Người đến đây đúng lúc lắm! Chỉ còn 3 ngày nữa, Tử Nha mãn hạn 100 ngày".

Đến ngày thứ 3, Dương Nhâm cỡi thú đi đến trước thành khiêu chiến. Lữ Nhạc liền hiện ra 3 đầu 6 tay, cầm gươm đến trước trận, thấy Dương Nhâm đi tướng dị hình thì kinh hãi.

Lữ Nhạc chém một gươm—Dương Nhâm đỡ ra rồi đâm lại. Hai tướng đánh được 3 hiệp. Lữ Nhạc bỏ chạy vào trận Ôn Hoàng—Dương Nhâm liền giục thú xông vào phá trận.

Lữ Nhạc lên đài Bát Quái, lấy lọng Ôn Hoàng quăng xuống. Dương Nhậm quạt một cái, cháy ra tro, quăng tiếp 20 cây lọng nữa, cũng bị Dương Nhậm quạt cháy hết.

Trần Canh thấy Dương Nhậm quạt cháy hết lọng, nổi giận cầm gươm tới chém, Dương Nhậm quạt thêm vài quạt chẳng những Trần Canh cháy tiêu ra tro mà mô đất làm đài Bát Quái cũng bị nung đỏ.

Lữ Nhạc thấy việc không xong, niệm chú dộn hỏa trồn. Chẳng ngờ quạt ấy luyện 5 thứ lửa, không phải lửa thường. Lữ Nhạc dộn hỏa không được.

Dương Nhậm quạt thêm ít quạt, Lữ Nhạc hóa khói bay lên đài Phong Thần.

Dương Nhậm thấy Tử Nha nằm sấp trên lưng Tứ bát tướng, liền lại đỡ dậy, mặt Tử Nha như tờ giấy vàng, không nói năng gì hết—Võ Kiệt cõng Tử Nha, còn Tứ bát tướng phóng về trại trước.

Vân Trung Tử dô thuốc, Tử Nha lần lần tỉnh lại và mở mắt nói: "Vì tôi mà nhọc lòng quý vị". Vân Trung Tử thấy Tử Nha đã bình phục nói: "Tôi xin về động, đợi tới trận Vạn Tiên sẽ hội kiến".

Từ Phương nghe tin Trần Canh và Lữ Nhạc chết, chưa biết liệu sao, nghe quân la ó ngoài thành, thấy Lôi Chấn Tử đã chiếm mặt thành. Na Tra chặt khóa mở cửa ải—Binh Châu tràn vào như nước lũ.

Hoàng Phi Hồ, Hồng Cẩm, Cung Hoát, Từ Cái, 4 tướng đồng đi bộ xách gươm tới ải, thấy Từ Phương, Hoàng Phi Hồ hét lên: "Từ Phương có ta đến đây, đó ngươi chạy ngã nào cho khỏi".

Từ Phương bị trong vòng vây, một mình với một cây thương đánh đỡ không hờ, thấy 4 tướng xông vào lại càng quỳnh quáng—Hoàng Phi Hồ chém một grom, Từ Phương tránh khỏi nhưng lưỡi grom trúng đầu ngựa làm Từ Phương sa xuống đất, bị quân sĩ bắt trói—Quân trong thành hỗn loạn, thấy chủ tướng bị bắt đều hàng đầu—Tử Nha lấy được thành rồi truyền treo bảng an dân—Rồi truyền dẫn Từ Phương ra ngoài chém đầu bêu trước ải—Còn Võ Vương truyền dọn tiệc thưởng tướng khao binh—Ngày hôm sau, Tử Nha cất binh đến ải Đồng Quan truyền đóng trại nghỉ ngơi, đợi bàn luận các tướng rồi sẽ lo kế lấy ải.